

V okviru tretjega pritožbenega razloga pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravila o zastaranju postopkov in da je kršilo načelo pravnomočnosti, ker je v zvezi z njo v sodbi upoštevalo dejanja, ki pretrgajo zastaranje, čeprav naj bi bilo iz prvotne odločbe Komisije, sprejete leta 1994, jasno razvidno, da je bila pritožnica izrecno opredeljena kot družba, ki ni sodelovala pri kršitvi.

V okviru četrtega pritožbenega razloga pritožnica nazadnje trdi, da je s sodbo Sodišča prve stopnje kršena njena pravica do obrambe, ker ni obrazložena glede posebno dolgega trajanja postopka, zaradi česar ni mogla več predložiti dokazov, nujnih za ovrženje domneve odgovornosti, ki je bila sprejeta glede nje. Poleg tega naj Sodišče prve stopnje ne bi upoštevalo pravnomočnosti sodbe z dne 2. oktobra 2003 v zadevi ARBED proti Komisiji (C-176/99 P), s katero je bil del odločbe Komisije, ki se je nanašal na pritožnico, razglašen za ničn.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES], UL 2003, L 1, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szombathelyi Városi Bíróság (Republika Madžarska) 8. junija 2009 — Kazenski postopek zoper Emila Eredicsa in druge

(Zadeva C-205/09)

(2009/C 205/34)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Szombathelyi Városi Bíróság

Stranke v kazenskem postopku v glavni stvari

Emil Eredics in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Predložitveno sodišče želi v kazenskem postopku, v katerem odloča, izvedeti, ali „oseba, ki ni fizična oseba“, spada v obseg pojma „žrtev“ v smislu člena 1(a) Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ glede na obveznost pospeševanja poravnavanja med žrtvijo in storilcem kaznivega dejanja v kazenskih zadevah iz člena 10 Okvirnega sklepa, in da Sodišče pojasni in dopolni sodbo, ki jo je izdalo 28. junija 2007 v zadevi Dell’Orto, C-467/05.

2) Predložitveno sodišče želi v zvezi s členom 10 Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ, v skladu s katerim si „[v]saka država članica [...] prizadeva za pospeševanje poravnavanja v kazenskih zadevah za kazniva dejanja, ki jih šteje za primern[a] za to vrsto ukrepa“, izvedeti, ali je mogoče pojem „kazniva dejanja“ razlagati tako, da zajema vsa kazniva dejanja, katerih znaki kaznivega dejanja, opredeljeni v zakonu, so si v bistvu podobni.

3) Ali je mogoče izraz „[v]saka država članica si prizadeva za pospeševanje poravnavanja v kazenskih zadevah [...]“ iz člena 10(1) Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ razlagati tako, da so lahko pogoji za poravnavanje glede storilca in žrtve izpolnjeni vsaj do sprejetja odločitve na prvi stopnji, to pomeni, da je zahteva po priznanju dejstev med sodnim postopkom po koncu preiskave, če so izpolnjeni preostali zahtevani pogoji, skladna z obveznostjo pospeševanja poravnavanja?

4) Predložitveno sodišče se v zvezi s členom 10(1) Okvirnega sklepa 2001/220/PNZ sprašuje, ali izraz „[v]saka država članica si prizadeva za pospeševanje poravnavanja v kazenskih zadevah za kazniva dejanja, ki jih šteje za primern[a] za to vrsto ukrepa“ pomeni, da je treba zagotoviti splošen dostop do poravnavanja v kazenskih zadevah, če so izpolnjeni predhodni pogoji, predvideni z zakonom, brez možnosti razlage. Povedano drugače, če je odgovor na vprašanje pritrdilen, ali je obstoj pogoja, v skladu s katerim „je mogoče glede na vrsto kaznivega dejanja, vrsto poravnavanja in osumljenca potek sodnega postopka prekiniti, ali bi bilo utemeljeno misliti, da bi sodišče lahko pri določitvi kazni upoštevalo aktivno obžalovanje“, v skladu z določbami (zahtevami) zgoraj navedenega člena 10?

Tožba, vložena 9. junija 2009 — Komisija Evropskih skupnosti proti Slovaški republiki

(Zadeva C-207/09)

(2009/C 205/35)

Jezik postopka: slovaščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Simonsson in A. Tokár, zastopnika)

Tožena stranka: Slovaška republika

Predloga tožече stranke:

- Ugotovi naj se, da Slovaška republika, s tem da je za izvedbo inšpekcijskih pregledov in nadzorov iz člena 3 Direktive 94/57/ES ⁽¹⁾ uporabila storitve zavodov, ki niso priznani v smislu členov 2 in 4 te direktive, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Slovaški republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Slovaška republika je uporabila storitve zavodov, ki niso priznani klasifikacijski zavodi v smislu Direktive 94/57/ES, in po podatkih Komisije takim zavodom ni odvzela nalog, ki so jim bile dodeljene. Poleg tega pa zato, ker Slovaška republika ni določila ustreznega pravnega okvira, da bi se v prihodnje preprečilo dodeljevanje nalog zavodom, ki niso priznani klasifikacijski zavodi, obstaja verjetnost, da se bodo ponavljali primeri nepravilne uporabe Direktive 94/57/ES, podobni temu, ki je predmet tožbe.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 94/57/ES z dne 22. novembra 1994 o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (UL L 319, 12.12.1994, str. 20).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Nantes (Francija) 10. junija 2009 — Scott SA, Kimberly Clark SNC, sedaj Kimberly Clark SAS, proti Ville d'Orléans

(Zadeva C-210/09)

(2009/C 205/36)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour administrative d'appel de Nantes

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: Scott SA, Kimberly Clark SNC, sedaj Kimberly Clark SAS

Tožena stranka: Ville d'Orléans

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali bi morebitna razveljavitev nalogov za izterjavo, izdanih za izterjavo pomoči, ki jo je Komisija Evropskih skupnosti 12.

julija 2000 razglasila za nezdružljivo s skupnim trgovom ⁽¹⁾, s strani upravnega sodnika zaradi kršitve zakonskih določb o vsebinski predstavitvi teh nalogov, ob upoštevanju možnosti, da pristojna uprava odpravi napako v teh odločbah, lahko ovirala takojšnjo in učinkovito izvršitev Odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 12. julija 2000, kar bi pomenilo kršitev zgoraj navedenega člena 14(3) Uredbe Sveta z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Odločba Komisije št. 2002/14/CE z dne 12. julija o državni pomoči, ki jo je Francija dodelila družbi Scott Paper SA/Kimberly-Clark (UL 2002, L 12, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 15. junija 2009 — Barsoum Chabo proti Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Zadeva C-213/09)

(2009/C 205/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožecha stranka: Barsoum Chabo

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Vprašanje za predhodno odločanje ⁽¹⁾

Ali je dodatni znesek 222 EUR/100 kg neto proizvoda, ki izhaja iz stopnje dajatve za tretje države in iz stopnje preferencialne dajatve ter se naloži na uvoz konzerviranih gob iz rodu *Agaricus* (oznaka 2003 10 30), ničen zaradi kršitve načela sorazmernosti?

⁽¹⁾ ki se nanaša na Uredbo Komisije (ES) št. 1719/2005 z dne 27. oktobra 2005 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 286, str. 1).